

forhandlinger, der ere førte med Regeringen.

Zahle: Til den højtærede Konseilspræsident maa jeg for det første sige, at det Parti, jeg tilhører, stemte mod Lønningforhøjelsen til Officererne i det hele og havde derfor ikke nogen Grund til overfor de Forslag, som da vare fremme, at stille et saadant Ændringsforslag som det, der her var Tale om. Men jeg ser heller ikke rettere, end at netop nu, da der er Tale om ved militær Indkvartering at forøge Skattebyrden i forskellige sjællandske Købstæder, er det rigtige Øjeblik til at faa denne Bestemmelse forandret. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at han vilde i den Henseende ikke andet end opfylde Hærlovens Bestemmelser. Men det ligger ikke direkte saaledes for, at alt er tilvejebragt til Garnisonsflytningen. Der er ganske vist en Forudsætning i Hærloven om, at jyske og fynske Afdelinger skulle drages til Sjælland, men ved de Bevillinger, som bleve givne, og i de finansielle Opgørelser og Beregninger, som ledsagede Hærloven, regnede man ikke noget med hertil, saa at det kun var halvt ordnet ved Hærloven. Det staar i og for sig Forsvarsministeren i dette Øjeblik lige frit for enten at søge de Bevillinger givne, som ere nødvendige for at kunne opfylde....

Formanden: Debatten om Hærloven kan ikke fortsættes.

Zahle: Det er kun paa den Foranledning, som den højtærede Konseilspræsident har givet mig.

Formanden: Konseilspræsidenten gav et Svar paa det, der er kommet frem fra forskellige Medlemmers Side, men Debatten kan ikke fortsættes.

Zahle: Til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) skal jeg bemærke, at naar han siger, at den Ordning, som var aftalt mellem de 6 sjællandske Købstæder og Forsvarsministeren og Indenrigsministeren, havde til Forudsætning, at der skulde svares 2 pCt. af Skatteindtægten til Kommunerne af militære Befalingsmænd, er det naturligvis paa en vis Maade rigtigt. Men det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at jeg staar her som Talsmand specielt for disse seks Kommuner, eller maaske endnu mere specielt for en af disse Kommuner. Naar jeg er valgt ind i Rigsdagen, staar jeg her som Statens

Repræsentant, og min Opfattelse er den, at hvad enten de Aftaler, der en Gang ere truffet, blive opretholdte, eller der bliver truffet andre Aftaler, kommer Staten, hvis de militære Befalingsmænd vedblivende kun skulle svare 2 pCt. i Skat, til at betale Kommunerne for denne Lettelse i de militære Befalingsmænds Skattebyrde. Det er derfor Statens Interesser, jeg varetager, og det er ogsaa min Pligt her.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Frederiksværk, nemlig, at han maa dog indrømme mig, at det, naar de civile Borgeres Skattebyrder stige derved, at der kommer Militær til Byen, saa ikke er mere end rimeligt, at de militære komme til at deltage lige med de civile i de Udgifter, som de selv forvolde. Der kræves jo ikke en Gang, at de militære skulle bære hele den Forøgelse, de selv forvolde, hvilket for øvrigt ikke vilde være nogen blodig Uret, som det ærede Medlem sagde. Det forlanges blot, at de militære Embedsmænd lige med andre Borgere skulle svare den Skat, der er fornøden i den Kommune, hvori de bo, og hvis kommunale Goder de nyde fuldt ud. Da det ærede Medlem ikke blot er Officer, men ogsaa er Formand for Gentofte Kommunalbestyrelse, forbavser det mig, at han kunde fremsætte følgende Betragtning: Officerer og deres Familier komme ikke paa Fattigvæsenet, altsaa er der ingen Grund til, at de skulle deltage i Fattigbyrderne. Ja, det ærede Medlem er saa forbavset, naar jeg stiller det saaledes op, men det var lige akkurat det, det ærede Medlem sagde: Fattigvæsenet falde jo Officerer og deres Familier ikke til Byrde. Det kan derimod, tilføjede han, blive Tilfældet med Hensyn til Hospitals- og Skolevæsenet, og derfor, mente han, skulde de kun bidrage til disse Ting. Men man kan jo ikke faa de Folk, som i sin Tid falde Fattigvæsenet til Byrde, til at bære hele Fattigbyrden; saa var det overordentlig let at ordne. Saadan gør man det sikkert heller ikke i Gentofte Kommune, det kan man ikke gøre i nogen Kommune, jeg forstaar derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem kunde anstille denne Betragtning. Da Underofficerer og Officerer med Familier i den Kommune, hvori de bo drage fuldt ud samme Nytte i enhver Henseende af de kommunale Goder som de civile Borgere, maa de derfor ogsaa samme Grad deltage i de kommunale Byrder.